

GAGAUZ'UM BUCAK'TIR YERİM

TUDORKA ARNAUT

TUDORKA ARNAUT

**GAGAUZ'UM
BUCAK'TIR YERİM**

**OCAK YAYINLARI
ANKARA - 1994**

ISBN : 975-422-042-5

OCAK YAYINLARI
Necatibey Cad. 18/12
Sıhhiye / ANKARA
Tel-Fax : (0-312) 2301369 - 2321511

SÖZBAŞI

Ben Tudorka ARNAUT. Gagauz Türkleri'ndenim. Yani Oğuz Türklerinden. Basarabya'da doğdum. Doğduğum Dimitrovka Köyü, halen Ukrayna Cumhuriyeti sınırları içerisinde bulunuyor. İlk tahsilimi doğum yerinde, yüksek tıhsilimi ise, Azerbaycan'da yaptım. Şimdi de Türkiye'de Yüksek Lisans Eğitimi görüyorum. Amacım, her bakımdan yetişmiş bir insan olarak, kendi halkımı hizmet edebilmektir.

Şiiri küçük yaşlarda sevdim. Yine o yıllarda yazmaya başladım. Hocalarım, büyüklerim, yazdığım şiirleri gazete ve dergi sütunlarında, antolojilerde yayımladılar. Hep, bir kitabım olsun istedim. Kışinev'de bir kitabım yayımlanacaktı ki, yayinevinin malî sıkıntısı içine girmesi yüzünden basılamadı.

Ocak Yayınevi'nin değerli yöneticisi Sayın Bahattin ERGEZER, elinizdeki kitapta yer alan şiirlerimi, kitap bütünlüğünde, Türk kamuoyuna sunmak istediğini söyleyince, dünyalar benim oldu. Türkiye'ye geldiğim günden bu yana beni teşvik ederek, yüreklen diren Hocam Dr. İrfan Ünver Nasrattinoğlu'na ve bu ilk kitabımın ortaya konulmasında ve yayımlanmasında katkısı olan herkese minnet ve şükranları sunuyorum.

1.12.1994, ANKARA

Tudorka ARNAUT

*Bu ilk kitabımu
Canım Anacığıma bağışlıyorum.*

T.A.

SUNUŞ

Gagauzlar, Oğuzlar'a mensup, Türk Boyu'dur. Halen Moldova Cumhuriyeti'nin güneyindeki Bucak Bölgesi'nde yoğun olarak yaşayan Gagauzlar'ın yeryüzündeki sayıları yarım milyondan fazladır. Bu sayının 200 bin kadarı Moldova'da, 60-70 bin kadarı Ukrayna'da, 200 binden fazla bir kısmı Bulgaristan'da, bir kısmı da Romanya'da yaşamaktadır. Çeşitli ülkelerde dağınık bir şekilde yaşamakta olan Gagauzlar, bu değerlendirmenin dışındadır. Çeşitli zamanlarda Türkiye'ye gelerek yerleşmiş olan Gagauzlar ise, Türkiye Türkü ve Türk Vatandaşı durumundadırlar.

Gagauz Kültürü, Genel Türk Kültürü'nden soyutlamak doğru değildir. Zira onlar, gelenek ve görenekleriyle, Türk halk kültürünün bir parçası olma özelliklerini korumaktadırlar. Keza dilleri de öztürkçe olup, dilimizin Rumeli Lehçesidir.

Yüzyıllar boyunca, Rus, Bulgar, Ukrayn, Romen vb. gibi milletlerle birlikte ve bu milletlerin baskısı altında yaşamalarına rağmen, millî kimliklerini korumayı başaran Gagauzların, kültür bakımından, etkilenmiş olmaması düşünülemez. Nitekim, folklor alanındaki etkilerin yanısıra, edebî alanda da etkilenmiş oldukları görülmektedir. Ancak, Gagauz Türkçesiyle yazabilme imkânını elde ettikleri 1957 yılından bu yana, özgün bir Gagauz Edebiyatı meydana gelmiştir.

Bu arada Gagauzların görkemli âlimi Dionis Tanasoğlu, **Uzun Kervan** adlı ilk Gagauz romanını yayımlamıştır (1985). Bu belgesel romanda Tanasoğlu, Gagauzlar'ın Orta Asya'dan çıkışlarından bu yana, tarihlerini ortaya koymaktadır. Hikaye türünde deneme yapanlar ise birden fazladır. D. Tanasoğlu, Nikolay Babaoğlu, Dimitri Karaçoban, Stefan

Köroğlu hikâye yazan, Gagauz yazarlarından bazlarıdır. Şiir ise, Gagauzlar'ın en çok ilgi duydukları edebiyat türündür. Bununla bir kez daha kanıtlanmış olmaktadır ki;

“Türk Milleti şair millettir...”

Nikolay Tanasoğlu, Nikolay Arabacı, Dionis Tanasoğlu, Nikolay Babaoğlu, Dimitri Karaçoban, Stefan Köroğlu, Petr Gagauz-Çeboťar, Sona Adiyeva, Mina Köse, Todur Zanet, Todur Marinoğlu, Vasili Filioğlu, Dimitri Novak, Lübov Çimpoes, Vasili Duloğlu, Valentina Karanfil, Andrey Koçancı, Petri Moysa, Olga Radova, Georgi Taşoğlu, Tanas Karaçoban çağdaş Gagauz şairlerinin önde gelenleridir.

Bunlar arasında en çok ilgi gören ve dikkat çeken şair Tudorka Arnaut'tur.

Tudorka Arnaut, adı geçen şairlerin en genci olmasına rağmen, millî duyguları en güçlü olanıdır. Bu duygunun gelişmesinde, beş yıldan fazla bir süre Azerbaycan'da yaşamış olmasının da rolü büyüktür.

Tudorka Arnaut, bugün Ukrayna Cumhuriyeti'nin sınırları içerisinde kalmış olan, Odesa Vilayetine bağlı Bolgrad İlçesinin Dimitrovka Köyü'nde, 1970 yılında dünyaya geldi. Gagauz (Oğuz Türk) geleneklerine çok bağlı bir ailenin çocuğuudur. İlk ve orta öğrenimini Dimitrovka'da tamamladıktan sonra, bir yıl Moldova'nın Çadir kentindeki Kültür Müdürlüğü emrinde çalıştı. Moldova-Azerbaycan Eğitim anlaşması uyarınca ve Azerbaycan Hükümetinin verdiği burs ile Bakü Mehmet Emin Resulzade Devlet Üniversitesi'nde öğrenim gördü. Bu yolla Azerbaycan'a gönderilen ilk Gagauz Türk'üdür.

1993 yılında, üniversitenin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olan Tudorka Arnaut, aynı yılın sonrasında Türkiye'ye geldi. Halen Ankara'da Gazi Üniversitesi'nin Fen-Edebiyat Fakültesi'nde Yüksek Lisans çalışması yapmaktadır.

Ben, Tudorka'nın adını, Stefan Köroğlu'nun hazırladığı **İlkイヤズ
トルクス** adlı kitapta (1989) gördüm. Bazı genç Gagauz şair ve yazarları tanıtmayı amaçlayan bu güldestede Prof. Dr. Kuroğlu, Tudorka'dan çok umutlu olduğunu yazmaktadır.

30 Temmuz 1993 tarihinde Gagauzistan'ın Çadır Kentinde düzenlenen "Gagauz Ana Dili Bayramı"nda Tudorka'yı görmek, tanımak ve kendi sesinden şiirlerini dinlemek fırsatını buldum. O bayramda okunan tek millî şiir onunkiydi. O'ndaki takdire şayan duyguları, sevecen ve konukseverce davranışlarını çok beğendim. Aradan birkaç ay geçmişti ki bir gün bana Ankara'dan telefon edince çok memnun oldum. Nihayet, çok sevdiği, görmeyi çok arzu ettiği Türkiye'ye gelmişti. Kısa sürede Türkiye Türkçesi'ni de iyi konuşmaya başladı. İlk girdiği sınavı da başarıyla vererek, Yüksek Lisans öğrenimine başladı.

Tudorka Arnaut, birkaç yıl içerisinde; önce Yüksek Lisans, sonra da Doktora yapacak ve mükemmel bir insan olarak Gagauzistan'a dönecektir. O'ndan Gagauz Türkleri çok şey beklemektedirler. Ben, O'nun, Gagauzlar'a büyük hizmetlerde bulunacağına yürekten inanıyorum.

Elinizdeki kitapta yer alan şiirler ise, O'nun şairlik yönü hakkında, okuyucuya somut bir bilgi verecektir.

1 Aralık 1994, Ankara
Dr. İrfan Ünver NASRATTINOĞLU

İÇİNDEKİLER

Sahife

Neçin	1
Kış ayı, lüzgar eser	2
Ne vakit	3
19 yanvar - kış ayı	4-5
Ellerim yukarı	6-7
Dünneyi gezerken küürme benzettim	8-9
Sesini duydur	10
Ayrılmak	11
Pişmannık	12
Kalar	13
Kızlara	14
Kaşların kayer bulut / Kahırı aalemin olmaz yakın	15
Versene cuvap	16
Biz Türküz	17-18
Yanvar sepeler kaar	19
Çok kerem evi unuderiz	20
Ah, anacım	21
Heyder Babayla yalnız - yalnızca	22-24
Kismet	25
Haberciler	26-27
Neet	28
Ancak bir söz	29
Gagauzum Bucaktır yerim	30-31
Düşünmek yalnızlıkta	32-33
Akşam zamanı	34-35
Saurgun	36
Sanki günayım mı bu?	37

Vakıdin umudu	38
Ekmek ellerinde sıcak	39
Anadan nasaat	40-41
Dooru mu?	42
Yandım	43
Gurbetten	44
Kızlar aldanersınız	45
Bitki vakıt akıma	46-47
Ayrııldık biz / Akşam Yıldızı gözünü kiper	48-49
Hodul	50-51
Canım acer	52
O ise bir düş	53
Gün günden	54
Severkene taa iyi ölim	55
Hep'ta az	56-57
Dön geri	58-59
Özlem	60
Can seseder o kız sana aşık (dudakdeğmez)	61-62
Senin için	63
Ölüm	64-65
Orada yağmur, burada güneş	66-67
Canım boş kefim sarfş	68-69
Yarasın bu betfa	70
Korku	71
Ne kadar insan yaşlı oler	72
Seni gördükçe dolaylerim	73
Bu erde ker kapañdayım	74
Bu dünneeda	75

NEÇİN

Ben nedense sıkilerim
milletime Gagauz dediyen
karannık yola saperim
büük kardeşimi gördünen.

Ben nedense utanerim
satkinnik kendimde duydunan
gene da korkumu saterim
bir parasız korkuyan.

Ben nedense sakinenm
ana dilimde lafetti'nen
uzaa kökünden atilerim
aalemen uyarna geldiynet

.....
Ben neden'se sevinerim
milletime Gagauz dediyen
canima umut vererim
umudumu kökten kestiynen.

XXX

Kış ayı, lüzgâr eser
Kaspika denizinden.
Dostum fikire girer,
bakış'sa deerinden.

Dalgalar baser onu,
ayaklar salt sürüner.
yabancılınmı yolu
dayma bu yola çeker?

Üree kuş gibi çiver
asırler kapanında.
Gözü hep yolda kaler
darsımak bakışından.

<i>Kaspika denizi</i>	- <i>Hazar Denizi</i>
baser	- <i>basıyor</i>
çiver	- <i>çırpmıyor</i>
asır	- <i>asır, yüzyıl</i>
kaler	- <i>kalıyor</i>

NE VAKIT

Anadan paali dünnede
bulsanız
getirseniz taa yanına
tepesiyüstü gökü aktarsanız
gene donecen anana.

ancak o üfkeli bakacek,
küseces kabaatlı küsüden
Anacım! - gel baarisçes
saklı koltuuna girecem.

Anadan hatırlı insan
saysanız,
aara yıllar arasında,
ana südünün kurbanı olsanız
kurban da az analıına.

Gelecek sessiz sevecek
kooruycek zoor acidan
o üree salt o duyacak
kendi ana olanda.

paah - pahali, çok kıymetli, değerli
üree - yüreğe

19 YANVAR - KIŞ AYI (*)

Ali Şamilova bağışlıyorum

Unutmaa isterim o günü.
kan gölcük, gölcük.
karanfillerin kokusunu,
kimin beterine öldük?

Açan türkü sesi işiderim,
sanerim o meydan baarer,
Gece uykumda duva ederim,
ölüler mezarlaa çaarer.

Kim cuvapçı olacek
gökler ere inende,
kim türkü, kim rusu başlıycek
kabaatlı koymamı tezden?

Duvalar boşuna geçmez,
baba yaşı ere düşmer
karanfiller yazın açmaz
yanvardan filize yeşerer.

Unutmaa isterim o günü
patretleri küçük.
Gidin mezarlaa her günü,
toplak sizler, çathiçek.

Yanvar	- Ocak ayı
Açan	- Haçan, ne zaman ki..
sanerim	- sanıyorum
baarer	- bağırlıyor
cuvapçı	- cevap veren, sorumlu
ere	- yere
düşmer	- düşmüyor
patret	- portre, resim

(*) 19 Ocak 1990 tarihinde Azerbaycan'da Kızılordu'nun yaptığı katliamdan esinlenerek, Bakü'de yazılmıştır.

ELLERİM YUKARI

Yaşlarım aker neçin
Allahım?
günaalıyım mı pek senin
karşında?
Afet, büük var kahınm,
yaşamak istemerim genç
yaşımda.

Kuvedim keser herbir umudu,
yok gözüm görsün kimseyi
Bu dünnee benim için yok oldu,
düşümde görerim hep o
kiliseyi
Ker şimdi da gene diz çöktüm,
senin önünde karımcada yokuz.
Hep umudum var göreyim
gökü.
Allahım! -Kurtar beni,
al korkusuz.

<i>aker</i>	- <i>akıyor</i>
<i>afet</i>	- <i>affet</i>
<i>büyük</i>	- <i>büyük</i>
<i>ker</i>	- <i>gerçekten, hatta</i>
<i>karımcıca</i>	- <i>karınca</i>

DÜNNEYİ GEZERKEN KÜÜME BENZETTİM

Hava!-

yamurlu soluundan
buunuk kokundan
küüme benzettim

Aydın!-

sancılı şavkından
darsık bakışından
küüme benzettim

Lüzgar!-

o booran elinden
çimçinik telinden
küüme benzettim

Kalma!-

kara giimnerden
uzun eteklerden
küüme benzettim

Küüler!-

şanlı musafirlikten
çiftçilik ekmeenden
küüme benzettim

Sandım!-

bu dünneyi gezmekten
bitmez şennikten
küüme etiştim

Dünne	-	Dünya
küüme	-	köyüme
buunuk	-	bungun, sıkıntılı
Lüzgar	-	rüzgâr
çimçink	-	şimşek, yıldırım
etiştim	-	ulaştım, vardım

SESİNİ DUYDUR

İrfan Ünver Nasrettinoğlu'ya bağışlıyorum

Türkiyeden türkü seslerim,
doler gözlerim yaşlan
candan haberler beklerim,
buluşım taa-tez kardaşlan.

Maaniler yarer fikrimi,
kervanın yolu pek kaavi.
Parçalanmamız sevindirer kimi
sorer Gök-Oğuz göke maavi.

Çıverim yaralanmış kuş gibi,
kabaatsız ceza beklerim
Türkün sesi darsımak serdi,
eni haberler beklerim.

<i>seslerim</i>	- <i>dinliyorum</i>
<i>taa tez</i>	- <i>daha tez</i>
<i>kaavi</i>	- <i>güçlü, sağlam</i>
<i>eni</i>	- <i>yeni</i>

AYIRILMAK

Şavklu umutlar söner,
gözlerimi baalasınnar.
Yârim benden aynler,
denizler beni alar.

Yapraklar döner sanı,
bakırlar dolerlar su.
demiycan bana "Karım!"
bakma yârim umutlu.

Yak uzun kiyatlarımı,
külünü bana baasha.
Görmiyacen darsıمامı,
tütsün seven umutlar.

kiyat - kâğıt, kitap, mektup
darsımak - keder, üzüntü

PIŞMANNIK

Kazsanız benim için bir mezar,
o cansızların arasında.

Ko yatıp dinnenim karannikta,
onnara derdimi annatıum.

Ko duyım ki, raatım artık,
o yalnızlık koolâmer beni,
insan er üzünde kıymık-
hep kimisi dürtmee deeni.

Beni o dünneye alın,
biktüm çinemee kendimi,
ko kalannar saalicaklan kalsın,
bu dört duvar sandıktı erim.

Deme bana ki pişmanım,
döndürme sancıyan beni
bu yalancı dünnde kalmanım
taa iyi ölülerlen erim.

koolamer	- koualamıyor
deeni	- için
çinemee	- çignemeye
ko	- bırak
taa iyi	- daha iyi

KALAR

Fena insan - fenasınınan,
sarpmazi - açık aazınınan,
zengini - bitki gümüslen,
hodulu - dik örüyüşlen
saburu - bir dooruluk'lan,
dilenci - torba yırtıkları,
şeremet - kükün metininen
Bu sözler da ker benimnen.

sarp	- güçlü, kuvvetli, önemli, fevkalâde
bitki	- bitiş, son
hodul	- gururlu
örüyüşlen	- yürüyüşle
şeremet	- çalışkan, dirayetli
metin	- methedilmiş
ker	- gerçekten, hatta

KIZLARA

Bu dünneede yalan sevgiye
inanmıyın,
anmayın, "severim" sözünü.
Kendinizi ipratmayın,
yaşlanmasın yastın üzü.

O yolcaza görüşmeye salt
kaçmayın,
açmayın kalbin duruunu,
kararsız, of, saçmayın
gül çiçeğin suyunu.

Yıldızları ere pek çok
döşetmeyin,
iştirmeyin sarfoş edenleri.
Yalan bakışa sözleşmeyin,
dalamaasın sonda ellerini.

XXX

Kaşların kayer bulut
gözlerin şiler yıldız.
şansoram yarım unut
ani bakışın yalnız.

Geceler uzun, uzun,
bitmezin vakıtsızlı.
Ah, ne aşlanmış soluun
öpuşler nazlı, nazlı!

XXX

Kahını aalemin olmaz yakın
nasın da ker becersen.
zoor o ükü kableder canın
kendi başına gelmeden.

şiler	- ışıldıyor
şansora	- artık, bundan sonra
ani	- ki, hani
aşlanmış	- haşlanmış
ker	- gerçekten, hatta
ükü	- yükü

VERSENE CUVAP

Yolda durguttu beni bir adam,
yalvardı cuvap verin kahırına
“Dostum! -canım sapler acıdan
isterim bu beladan tez kurtulma.

Neçin kuvetsiz gezerim,
kimseye yardımım yok,
şennenmee salt isterim
fikaralı gülmee çok.

dilenci yolda görsem da
başımı burerim uzaa.
gözürme dooru baksana-”
adam benzedi tuza.

“yabancılaa hep kaçtım
kendimi adam sayarak,
ihtiyar anamı bıraktım
iyi yaşamak arayarak.”

Cuvabı beklerdi yanık gözleri,
titirerdi elleri buruşmuş
ışıldilaterdi soruş sesleri
Neçin Allaa duudurmuş?

BİZ TÜRKÜZ

Bahattin Ergezer'e bağışlıyorum

Kim dedi ki yokuz
kaybeldik yılların arasında
Dediler biz köksüz
yaşadık onların yasadına

Kim dedi ki dilsizis
düüstürdü bir halgi öbürüne
İnanma onu, esapsızlı
gülənin gülmesi kendine

Kim dedi ki fikarayız
paramız etişmer giinmee
Dünneede hodullu yaşeris
pak üzlen gel yelleşmee

Kim dedi ki cansızis
o insan büyük pişmannikta
Biz türküz birleştik
yolumuz kaavi hem düümükta.

<i>esapsiz</i>	- <i>vicdansız</i>
<i>etışmer</i>	- <i>yetişmiyor</i>
<i>giinmee</i>	- <i>giyinmeğe</i>
<i>yelleşmee</i>	- <i>elleşmeye</i>
<i>kaavi</i>	- <i>güçlü</i>
<i>düümük</i>	- <i>düğüm</i>

XXX

Yanvar sepelerkaar,
kasaba girmış uykuya.
Daalar olmuşlar saar,
kopek kaçer kuytuya.
Bulutlar evlere konmuşlar,
resimci uydurer boyayı.
Şilererde yıldızlar,
bir yıldırım keskinni.

XXX

Çok kerem evi unuderiz,
deeris : şansoram bu bitki,
yok burda ilişkim,
başka tarafa, ileri

ama açan aarlaneris,
sendellener canımız
arkalık evde aareris
sevgi sakler anamız.

yanvar	- ocak ayı
Daalar	- Dağlar
saar	- sağır
Şiler erde	- İşildiyor yerde
şansora	- artık, bundan sonra
açan	- ne zaman ki

AH, ANACIM...(*)

Gün gülümser saçakta,
anam diker eşikte

Ah anacım, anacım,
duruk bakışın
damner, of, canıma
kanşer kanıma.

İşlerin senin taman,
taa hızlı yok işleyen.

Ah, anacım, anacım,
tatlı pek lafin
erer of, duyguma,
şarmaşer uykuma.

Çok kahır sen geçirdin
ellerini çizmiş seerin.

Ah anacım, anacım
beyaz kraa saçın
yaraşer mi başına,
kara beniz kaşına?

(*) Bu şiir Gagauzlar'ın ünlü bestecisi Mihail Kolsa tarafından bestelenmiş, plaşa ve kasete okunmuştur.

HEYDER BABAYLA (*)

Yalnız - Yalnızca

Heyder Baba
uzaktayım bu saat
aktı yola gözlerim
peetin benin'çin kanat.

Her olsam da sakat
deerim, ani te emin-
canım Heyder Baba'dan annat.

Heyder Baba
içimdeysin, bir dünya
açtım gözümü hepten
ki yaşerim ben neya?

Annattin ki var gece,
yıldızları serecen-
aaradım seçe-seçe

Heyder Baba
bilmezdim adeetini,
Novruz gül kokusunu
saol, tanittırdın kendini

Gördüm insan derdini,
beter-aynlık korkusunu,
unutmam nur sesini.

Heyder Baba
duydun korku ileri,
çaardin halkı koruyalım-
biz koruduk evleri

affetmez gidenleri
Nasıl güne bakalım
ah, Azerbaycan Türkleri?

peet - şiir, söz

(*) Heyder Baba, İran Azerbaycan'ında yaşamış olan, 20. yüzyılın en ünlü şairidir. "Haydar Baba'ya Selâm" Destanı Türkiye'de de yayımlanmıştır.

KİSMET

Tarafım benim, benimnen,
Vatanım yaygın canımnan.

Benimnen, küüler, daalar,
Benimnen, gençler, ihtiyarlar.

İnsannar, canıma paali...
ko onnarin olsun saalii.

Dünnee, ani yaşamak kutler,
te neye kismet dener!

küüler	- köyler
daalar	- ormanlar
paali	- pahali, değerli, kıymetli
saalii	- sağlığı
Dünnee	- Dünüaya
ani	- ki, hani
kutler	- kutluyor
dener	- deniyor

HABERCİLER

Kaar, lüzgâr, öter türkü,
haberci giimiş kürkü
köpek saler,
traka çaler
gümüş tokada
çiker.

Tüter kolaç, şavku sundür
trakayı damdan götür
köpek saler,
trake çaler
gümüş tokada
çiker.

saat urmuş, gece durmuş
yıllar yolları tutmuş
köpek saler,
traka çaler
gümüş tokada
çıker.

Peet duver, adeet gezer
“Hey, hey, yeni yıl geler!”

-
<i>traka</i>	- <i>Hayvanların boyunlarına asılan çan</i>
<i>peet</i>	- <i>beyit, misra</i>
<i>duver</i>	- <i>doğuyor</i>

NEET

Verseniz kanat
uçım buluda
yollarım yamur
gulgülü havada

Toplarım bile
sevdali cannarı
“Kayıl olacak mı
uçmaa yukarı?”

Olanım gökte
dost kuşlara
unudulsun erde
gücenmeklen kavga

Olanım sakat
dünne üzünde
verseniz kanat
yaşarken erde!

gulgülü - pembe, al, kırmızı, güllü
kayıl - razi, rıza göstermek

ANCAK BİR SÖZ

Git-gide gece uzun
tatlı sarar düşleri
önümde anam, üzün
ömür odu gözlerin.

Sansın kesilmişim ben
kaçmaktan sonra dooru
ama baardin: "Afetmem"
makar canın yaner koorlu.

Önümüzde hep dik bayır
bitmez deniz dalgaları
Of, anam, canım kayıl
çaarma hepsi anaları.

Kuş gibi sesim uçsun
ihtiyardan küçüklere
Ana- bobayı koruyun,
yolu verin gençlere.

makar - rağmen, hiç olmazsa

GAGAUZ'UM BUCAK'TIR YERİM

Ey vatanım sorma bana derdimi
kan şırılder yaralı canım
sular boz olmuş, toprak zihirli
vakıtsız senmiş, gül Bucaam.

Güzün başcada meyvalar toplaner
yarısı kurt, yarısı çürük
üzümler krayın altında haşlaner
suuk, çatlamış eller, buruşuk

Yollar oymaklı, köstekler yolcuyu
Geceyi sessiz bekler hırsız
hayvanlar damlarda aarer kuytuyu
ancak kedi yater kahırsız.

Tütün kokusundan yaner buvazın
körpe uşak geler yardıma
kırk yaşlarında yatalak karısı
doktor'sa çalışır kurtarmaa.

Dilenci baker ker gözlerimin içine
fikaralık taketmiş canına
Gagauz erifler kurban verilme
ker kimlerin'se inanıda.

Tudora'yım sözümden hiç vazgeçmem
yaram koorlu yaksa da beni
ey vatanım, sensiz seni bekliycem
Gagauz'um, Bucak'tır yerim.

DÜŞÜNMEK YALNIZLIKTA

İnsan nica bir güneş
güz üuleninde sıcak
var kimi yanar ateş
alifi onun yalpak

var kimi sessiz susar
saklanmış bir köşeye
onun faydası olar
ancak kendi kendine.

Duar öyle cansızlık
nica saurgun, boran.
Onu ancak yalnızlık
kır boyları koolar.

var kimi salt kızarar
nica mumlar klisede
ona canı hep sorar:
“Siz mi kul bu dünne?”

Geçer hepsi bir ömür
bir yoldan başa kadar
ama hepsine geler
öz yolundan umutlar.

üulen	- öğle
alif	- alev
yalpak	- Mültefit, okşayıcı, nazik
duar	- doğar

AKŞAM ZAMANI

Gün yorulmuş
dinnenmee
küü tarafı dooruler.
Gece, gece
çiizime
mamu düzen dokuyer.
Patta yorgan
sarkılmış,
tok uşaklar
oynasær
“Duman düştü
küü içine,
kim o sokakta
yaşer?”

Çıkırık tüter
kızgın,
masurlar rop-rop
atler.

Gençerde sevgi,
öpüş,
sinciri köpek
darter.

küü	- köy
dooruler	- doğruluyor
çiz	- çeyiz
mamu	- ana, anne
düzen	- dokuma tezgâhi
pat	- sedir, karyola
çikirk	- çıkış
atler	- atlıyor
darter	- tartıyor

SAURGUN

Saurgen
ecel
kismedi
kaper.

Saurgun
esneer,
kuvet
kaybeler.

Saurgun
boran,
kürk
yısıdar.

Saurgun
saurder,
kim
durgudar?

kaper	- kapıyor
ensemek	- yemek, yanı kazanmak
kaybeler	- kayboluyor
yısıdar	- ısıtıyor

SANKİ GÜNEYİM MI BU?

Uyandım bu sabaa erken,
düşüme çirkin uykular girdi
dişlerim azımda serelerken
ihtiyarlık gözümde dizildi.

Torbamı indirdim sergenden,
daanık rubaları koyardım
kararlı yolu aklımdan geçirerken
anamın bakışından uyandım.

uyandım bu sabaa erken,
duvalar Allaha yolladım
Anamın bakışından bekim
ihtiyarlık içimi kapladı.

Günayım	- Günahım
sabaa	- sabah
azımda	- ağızında
serelerken	- seyrelirken
bekim	- belki

VAKIDIN UMUDU

Bucak tarafı kalktı
Gün sıcaa. Puluk payda
Uşaklar üüsüz kaldı,
Bütün papşoy kayada.

Zengin çorbacılık eder
Vatana oldun arka
Of, zeetler canımı ezer,
Gençliimi düzer çember kara

Zor vakit, halkım tutun,
Taa düzüler kasaba
Dermenner üüderler un,
Doyamarsın yaşamaa

Bucak	- Gagoğuzların yaşadıkları bölgeye verilen ad
puluk	- pulluk
payda	- tarlada
üüsüz	- öksüz
papşoy	- mısır
kaya	- mısır öğütme makinası
çorbaçı	- mal sahibi, patron
zeet	- eziyet, kahir
çember kara-	- başörtüsü
dermen	- değirmen
üüderler	- öğütürler

XXX

Ekmek, ellerinde sıcak
tüter, tuzlu, biberli
tatlı daler onu uşak
yaşamanın sevinmelii

O filizli bir tomrucak
Bilməz ekmen kuvədini
Patlak sarı olmuş başak
oynader horu dermeni

Harman düüler sarı kuşak
Bütün yıla kuvet verdi
Tatlı dala taa sıcak
yaşamanın sevinmelii

daler	- <i>dağlıyor, dışlıyor</i>
uşak	- <i>çocuk</i>
ekmen	- <i>ekmeğin</i>
horu	- <i>halk oyunu</i>

ANADAN NASAAT

Uşak duudu dünneye
anadan nasaat
“Uyu pilicim, oolum
kışmedin olsun dolu
doyma yaşamaa”
Yaşları büyer, gene
anadan nasaat :
“Küçükleri koru,
herkerem söyle dooru
sevin işlemee.”
Gider çocuk askerlee
anadan nasaat :
“Vatandan yok taa paalı,
yaşamanın raatlı

senin elinde.”

Çiker oolu yola,

anadan nasaat :

“Ol insannan saburlu,

üuren bir dooru yolu

insan dünnede olmaa!”

<i>duudu</i>	- <i>doğdu</i>
<i>nasaat</i>	- <i>nasihat, öğüt</i>
<i>oolum</i>	- <i>oğlum</i>
<i>büyer</i>	- <i>büyüyor</i>
<i>herkerem</i>	- <i>her defa</i>
<i>dooru</i>	- <i>dogr<u>u</u></i>
<i>taa</i>	- <i>daha</i>
<i>raatlı</i>	- <i>rahatlığı</i>
<i>cikер</i>	- <i>cıkıyor</i>
<i>üuren</i>	- <i>öğren</i>

DOORU MU?

Dediler yarsız dünya
kapalı karannıkta
dediler sevgim hasta
gücener yalnızlıkta.

Dediler sabaa oldu
bülbüller uyandılar
dediler yaşın doldu
çiizleri donattılar.

.....

Dediler güller sendi
pençere karşısında
dediler yarım sevdi
bir kızı aşından.

çiiiz - çeyiz
sendi - sindi

YANDIM

Kalbimi çaldın korkusuz
Şimdi karşısında gülersin
Günnerim of, oldu umutsuz
kalbimi bey, yakersin.

Aydinnı adardin bana,
inandırardin yok işlerden
yalvarerim, at karannaa,
dinnenim bu zeetlerden.

Evimden pek tez ayırdın,
ana betfasını çekerim,
Bu dünnede yalnız kaldım,
Allahtan ceza beklerim.

Kör oldum sevginden sana,
kaioim açık, dilsizim.
Söz of, bulmadın bana
yaktın beni sevgilim.

zeet - eziyet
betfa - beddua

GURBETTEN

Deli gibi yollara bakerim,
süzüldü gözlerim göklere
ker doyunsam da hep aç kalernim
donadılmış imeklere.

İçerde kuşçazım türkü çaler
kapanında kilitlen kitli
darsımaktan türküler aaler,
dilimiz aarer zihiri.

Gün-günden bulutlar kabarer
sansın duydurer korkuyu
darsımaktan saçlarım kalker
açın yabancılık kapuyu

Kolverin diz çökim topraama,
pinarın suyuna doyunım
Duvalar şükürlim Allaha
anamın kucanda uyuklım.

ker	- <i>hatta, gerçekten</i>
imek	- <i>yemek</i>
darsımak	- <i>cansıkıntısı</i>
kolverin	- <i>koyverin, bırakın</i>

XXX

Kızlar aldanersınız
aldanersınız bakın
boynusuna kimin salılersınız siz
kimi dinlersiniz
seversiniz, sakin
cuvapçı kalaces her şeye kendimiz.
Gençlikte beeneriz
falcıkça olmaa
kiyatlar açıler bize dooru şen
kalbimizi yakeriz
fitilsiz mumnara,
umutlan bakeriz gördünen gelin,
kayıllık vereriz
diz çöküp gezmee
onsuz yaşamak geler ani yok.
Uyanıp göreriz
düştüm kimlere,
pişmannik çekeris pek çok.

kiyat - kağıt, kart
kayıl - razi olmak

XXX

Bitki vakıt aklıma
tez tez geler ölüm
bilmerim neçin
dayaner soluum
isterim düşüme
bu fena beterlen
ama tez üreeme
urer keserlen
Aklıma geler
genç yaşlarım,
tez firler gözümden
çimçirik yaşlarım
umutlu duygular
sener nica gül,
içimde salt bir ses:
“Geç kalersin, öl.

Neya yaşersın,
onsuzda fayda
görmiyen yaşamak
kafadardan,
salt leezımsın bana,
orda bir yer boş
orası salt senin,
o sana hoş!"

Bitki	- son zamanlarda
düüşme	- doğuşmek
beter	- kötüük
ureeme	- yüreğime
çimçirk	- şimşek
sener	- siniyor
onsuzda	- o olmadan da
kafadar	- arkadaş

AYIRILDIK BİZ

Ayırıldık biz
ne yaş, ne de laf
gözümüzden, sözümüzden
emin ettik içimizde
artık buluşmuyicez.

Ayırıldık biz
sansın bir güne
uzaklaştık birden-bire
hodulluk kaptı
geeri dönmiyicez

Ayrıldık biz
geeri yok adım.
ama içimizde sansın
koorlar tutuşmuş,
aaler sevgimiz.

XXX

Akşam yıldızı gözünü kiper
göklerde göl peydalandı.
Gün batısının sicaa yaker,
canım suya dalgalandı.

Kaperim göklerin usluluuna,
şüpesiz, yalnızım artık
inanerim ayın dostluuna
umudum geceye karışık.

sansın - sanki
aaler - ağlıyor

HODUL

Yanımdan geçersin
selemin hiç yok,
içinde beenersin
çok, çok, çok.

Gözlerin yalnız'sa
aarer sevgini,
belcezin iki kat
iker erleri.

Gölmecin sıcakık
ikaner suda,
oldun ker karıcık
fita boynunda.

Kendini kurersin
hoduldan beter,
suvana kokersin
salt deyim "şeremet."

Kapucun açıksa,
geçsem oradan
gözlerin tsibrisa,
aazin patlıcan.

Gene bey, çikersin
karşıma hızlı.
TÜRKÜLER ÇALERSİN
koç gibi hırlı.

Sevgi isteyipta
şendin öldürmee,
ama kendini da
leezim beendirme.

Yanımdan geçersin
selamın hiç yok,
içinde beenersin
çok, çok, çok.

selem	- selam
aarer	- arıyor
belcez	- bel
íker	- yıkıyor
Gölmeçin	- gömleğin
íkaner	- yıkıyor
ker	- gerçekten, hatta
fita	- peştemai
suvan	- soğan
şeremet	- çalışkan
tsibrisa	- bir cins ot
aazin	- ağızin
patlican	- domates
isteyipta	- inadına

CANIM ACER

Sorersınız neçin beyaz üzüm,
nesoy derdi kaptım, —
kızarmış geceden gözüm
belki acer katım

Aptekten taşersiniz fistal
bekim şiser buvazım
Panayırдан alersiniz bal
hastalık duvara urasın,

Dostlar!
Kaçınmayın, yalvarerim
validol aaramayın hiç
canım acer, acidan kıvrılerim,
bulsanız ondan ilaç.

<i>nesoy</i>	- <i>nasıl, ne türlü</i>
<i>acer</i>	- <i>acıyor</i>
<i>katım</i>	- <i>midem</i>
<i>Aptek</i>	- <i>Eczane</i>
<i>fistal</i>	- <i>ilâç</i>
<i>bekim</i>	- <i>belki</i>
<i>buvazım</i>	- <i>boğazım</i>
<i>validol</i>	- <i>kâlp ilaçı</i>

O İSE BİR DÜŞ

Seni kismetim sanardım,
uykum sensiz zihirliydi,
uzaktan adımini sayardım
sen varsın, ben kismetliydim.

Beenmee kayıldım inan
salt karşılık duyım
uykum'sa daaldi, aman
nokta düşlere koyım.

GÜN GÜNDEM

Sevgimi içimde öldürerim.
çiinerim ayaklan aarlı.
Seni, seni ben severim
makar kapular kapali.

Açan kapuların açıler
kitlener korkudan ürecim
Bilerim, yolumuz aynıler
Kime decen : "Sevgilim?"

Gene canın düülecek
başka kızların yanında.
gülüşler nazlı çıkacek,
benim'sa gözüm kapuda

Yola gözlerim akarak
bekliyecem gece-gündüz,
seni sevecem susarak
deeni severim yalnız.

çiinerim	- çığnerim
aarlı	- ağırlıklı
makar	- rağmen, hiç olmazsa
Açan	- ne zaman ki
düüləcek	- doğulacak
deeni	- çünkü

SEVERKENE TAA İYİ ÖLİM

Aman, nereletere gidim, nereletere
dünnenin üzünden kaçım
dayanım bitmez dertlere,
biyazlandı kömür saçlarıım.

İneler bater tabanın altına,
uzaklaşmaa senden o umudum
diliştirdin beni bir adımda
kimler seni duudurdu?

U mudum şavklara karşı süner,
kalem-teftere dost koşuldum
koltuuna başkası girer
merd taş gibi dondum.

Aman, nereletere gidim, nereletere
kalb yaşlarını gömiim
dayanamerim bu dertlere
severkene taa iyi ölim.

duudurdu - doğdurdu

HEP'TA AZ

Körlara gün duanı gören
gözümü
baaşlasam
Sakatlarıerde gezen
ayamnan
karşılasam
Dilsizlere insan sevmee
dilimnen
kurban olsam,
Sevgilere üreemi
adasam
Gençlere ölümsüzlük
katlasam
İhtiarlara saalımı ker
kurtarsam

gene de önünüzde
borçlu
kalacam
deeni uykumda
yola baker
hep yanına çaarer
anam.

<i>erde</i>	- <i>yerde</i>
<i>ayamnan</i>	- <i>ayağımla</i>
<i>üreemi</i>	- <i>yüregimi</i>
<i>ker</i>	- <i>gerçekten, hatta</i>
<i>deeni</i>	- <i>çünkü</i>
<i>baker</i>	- <i>bakıyor</i>
<i>çaarer</i>	- <i>çağınıyor</i>

DÖN GERİ

Üsek emeni, boncuk
uzun küpe "jeans" donnar
Kafede imek sucuk
daanik arkaya saçlar

Hodul, hodul örüyüş,
dilenciye tükürmek.
Selem almayan bakış
kırılmaktan dökülmek

Unuttunmu köyünü
Ayakkabın beş yıla
"Mamu" tatlı sözünü
koltuunda uya kala

Kara toprak aulu
beyaz batis başında
gecenin büülü soluu
delikanni karşısında

Tuzlu, biberli ekmek,
bir yudum çöşme suyu
pazar günü düzünmek
makar ruban pek koyu

Aklından çıktı mı bu?
geç olmadan dön geri
kaldır “ömür kalburu”
yalnızlık bekler mari.

Üsek emeni	- yüksek topuklu ayakkabı
jeans	- kot pantolon
imek	- yemek
Mamu	- Ana, anne
uya kala	- uyuyakala
aulu	- ağıl
batis	- başörtüsü
büü	- büyü
soluu	- soluğu
düzünmek	- süslenmek
makar	- rağmen, hiç olmazsa
rubu	- urba, elbise
mari	- genç kiza hitap tarzi, “kızım”

ÖZLEM

Ana kapılarına diz çökerim ben
ayrılık yaşları kör bıraktı.
daptur gelerim anam, sesinden
düşlerimi acılar kapladı.

Sensiz dünneede kanadım kırık,
zihirlen dolu içtiim sular.
Neçin verdin Allah'ım aydınник,
açan umutlar anamı kucaklar.

Ne kadar özledim annatamam ben,
diller kuruycek, gene de azdi.
ancak oturup seni seyretsem
o gülüşlerin üzünde belki solmazdı.

Bana'sa kaler ancak gurbet,
o küçük patretçik önemde,
ne yapım Allah'ım, buymuş kismet
şíir yaşları aker sessizce.

-
daptur	- sıçramak, irkilmek
açan	- ne zaman ki
Bana'sa	- bana ise
patretçik	- küçük fotoğraf

CAN SESEDER O KIZ SANA AŞIK (DUDAKDEĞMEZ)

Senin canın yaner ateş
sizde sensiz kaler tek ses
çiçeklere sener kaşın
neriy gitti kızkarداşın?

Elde kaldı sarı çiçek
ah-çektirersin, gelecek
gecenin yarısı, kışın
neriy gitti kızkaradaşın?

- Gene kış geçer, geler yaz
cancazı'şa siktı ayaz,
ak yayer kara saçın
neriy gitti kızkaradaşın?

Karardi açık tenin
ker çalılar yaker seni
kışkançlıktan aker yaşın
neriy gitti kızkarداşın?

Al yanarı serin çizer
sancılar kanına daler
Ah, aldattı sanki acın
gelin gider kızkarداşın.

sener	- siner
yayer	- yağıyor
ker	- gerçekten, hatta
yaker	- yakıyor
aker	- akiyor
yanarı	- yanlığını
daler	- dalıyor

SENİN İÇİN

İstersin mi seni karanna sarım
Uyuklarsın gecenin güüsünde
Ay şavkından perdelerini asım
döşedim çimenlik üstünde

İstersin mi yıldızları musafir edim
dernekte annatsınnar salt masal
kuşçaz olup sessiz kapına konım,
ancak gitme, of, yalvarerim kal.

<i>karanna</i>	- <i>karanlığa</i>
<i>sarım</i>	- <i>sarayım</i>
<i>güüsünde</i>	- <i>gögsünde</i>
<i>dernek</i>	- <i>sohbet toplantısı</i>

ÖLÜM

Taa bir cana
kitlendi gün
candan cana
sesler cin, cin.
karardı gök,
eriyer mum
yılları sök
bitti yolun.

Çiiliyi er,
çilinekti kum,
üksek bayır,
şılardı su
Ama birden
lâazım gibi
kalktı boran,
aarlı çekti.

Kaydı kumcaaz,
sindi bayır,
yaşlı sucaz,
saklandı er.

İnsan da ker
denizde kum,
Bayır-kuvet
yaşamak-su
Dil divece
senin solun,
boran-ölüm
geldi saadin.
Sökerken ker
alipsat sen
var mı neya
söksün söken?

Cendem-ölüm
ayırmaz hiç
Akıl yolu-
uzun şirit.

çilli er	- işlenmemiş toprak yer
çiinek kum	- çiğnenmiş kum
yüksek bayır	- yüksek dağ
şılardı su	- parlayan su
aar	- ağır
diveç	- ebedi, sonsuz
Cendem	- Cehennem
şirit	- şerit

ORADA YAĞMUR...BURADA GÜNEŞ...

Önümde kiyat açık
gözüm oker,
başım'sa daaler
senden uzak olmaktan
yanımda yoksun, bu da bir gerçek.

orada yağmur
şırıl-şırıl aker
burada güneş
kışkançlıktan çatler.

Uykumda lafın tath
perde sarer,
elim'se kizer
üzüne dokunmaktan
ama gerçekler uykumda kathi.

orada yağmur
şırıl-şırıl aker
burada güneş
kışkançlıktan çatler.

Umutun saatları ar
hafta geçer,
günler'se doler
zamansızlık boşluundan
ah decen mi! gülüm uykuya dal.

orada yağmur
şırıl-şırıl aker
burada güneş
kışkançlıktan çatler.

kiyat	- kitap
oker	- okuyor
daaler	- dağılıyor
üzüne	- yüzüme
ar	- ağır
doler	- doluyor

CANIM BOŞ KEFİM SARFOŞ

Sana karşı sevgimi
yalan bakışlarının ezdi
o kurcalayan sesini
birden yıldırmı kesti.

annat, söyle neden böyle
aldattın beni?

İnce telli umudum
cendem kapusuna döndü
o kızıştırılmış koorum
yavaş yavaş söndü.

Günah çok cevap yok
kişilere sorım seni?

Dünnee beni kabul etti
ayırılık oldu ilaç
yıllar done done geçti
durma karşısında kaç.

Canım boş, kefim sarfos
kurcalama derdimi.

-
cendem	- <i>cehennem</i>
koorum	- <i>ateşim, korum</i>
sorım	- <i>sorayım</i>
Dünnee	- <i>Dünya</i>
kefim sarfos	- <i>keyfim sarhoş</i>

YARASIN BU BETFA

Kim unutçek ana-babayı?
akıldan bozulsun,
o paalı lafları
Anam, vatan, insan
kusurlu kalsın.
Kim unutçek toprak sesini?
canı fırlasın
o tatlı datları
balın, şekerin,
ko pelin olsun
Kim unutçek senseleri?
yolu evine şaşırtsın,
kabaatsız yılları
çiçekli yaşamam
günaalı yazılsın
Kim unutçek ana dilini?
dünneye yabancı olsun
o gün şıralı
güneşe sarmaşan
karannık görünsün.

Betfa	- Beddua
paalı	- değerli
pelin	- bir koku
sensele	- silsile, akraba
günaa	- günah
şıralı	- parlak

KORKU

Eer biz ayrılsak
benim için sevgilim-
canım güudemden kaçacak.
derede su kuruycek,
gece gözlerimi saracek.

O bitmez darsımak
inansan duygumu-
gök erden atilcek
aci sözleri kanırtçık
sanki kim bizi ayırcek?

-
<i>güude</i>	- <i>gövde</i>
<i>darsımak</i>	- <i>kederlenmek, üzülmek</i>
<i>erden</i>	- <i>yerden</i>
<i>kanırtmak</i>	- <i>çekip çıkarmak, koparmak</i>

XXX

Ne kadar insan yaşlı oler
sık sık çeker hep "orayı"
Bu dünneyin dadi olsa da,
doler günalarla sayı.

O saadini sayer günneren
bu günden yarına geler
metedip öbür dünneyi
umutsuz cenneti bekler.

<i>orayı</i>	- öbür dünya cenneti
<i>doler</i>	- doluyor
<i>güna</i>	- günah
<i>saad</i>	- saat
<i>sayer</i>	- sayıyor
<i>günner</i>	- günler

XXX

Seni gördükçe dolaylerim
Ama neçin?-kendime sorerim

Aklımda adın tez-tez,
kurcalar beni havez.
gene yolda buluşsam
o da bana laf katsa.

gülecek üzüm-gözüm,
tatlı bal akar sözüm,
dalgalanacak üreem,
neetler kapalı, zerem...

Seni gördükçe dolaylerim
ana neçin?-kendime sorerim.

dolaylerim - köşeyi dönüyorum
havez - heves
üzüm-gözüm - yüzüm-gözüm
neet - niyet
zerem - çünkü

BU ERDE KER KAPANDAYIM

İsterim uçım göklere,
bu erden uzak olim,
sarışım güneşin teline
ardıma yalvarerim gelme
yalnız raatlık bulım.

Kaçım uzak uzaklara,
gidim kendi-kendimden
pişman olup yazılarma
ani eülerde kalma
anmasın gelen - geçen.

<i>ker</i>	- <i>gerçekten, hatta</i>
<i>ani</i>	- <i>hani</i>
<i>eülerde</i>	- <i>yerlerde</i>

XXX

Bu dünneeda he dünneemi
aradım
insanların, kuşların arasında,
gökleri ere ölçüp
insanların dooruluunu
aktardım
hep o insanların canında.

dünne - dünya
ere - yere

TUDORKA ARNAUT

Tudorka Arnaut, bugün Ukrayna Cumhuriyeti'nin sınırları içerisinde kalmış olan, Odesa Vilayetine bağlı Bolgrad İlçesinin Dimitrovka Köyü'nde, 1970 yılında dünyaya geldi. Gagauz (Oğuz-Türk) geleneklerine çok bağlı bir ailenin çocuğu. İlk ve orta öğrenimini

Dimitrovka'da tamamladıktan sonra, bir yıl Moldova'nın Çadır kentindeki Kültür Müdürlüğü emrinde çalıştı. Moldova-Azerbaycan Eğitim anlaşması uyarınca ve Azerbaycan Hükümetinin verdiği burs ile Bakü Mehmet Emin Resulzade Devlet Üniversitesi'nde öğrenim gördü. Bu yolla Azerbaycan'a gönderilen ilk Gagauz Türkü'dür.

1993 yılında, Üniversitesi'nin Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olan Tudorka Arnaut, aynı yılın sonrasında Türkiye'ye geldi. Halen Ankara'da Gazi Üniversitesi'nin Fen-Edebiyat Fakültesi'nde Yüksek Lisans çalışması yapmaktadır.

ISBN : 975-422-042-5

60000